

af økonomien ved apoteksdrift. Ved et nyt afgifts/tilskudssystem lægges vægt på, at apotekernes indkomster udlignes i rimelig grad, og på, at der udvises omkostningsbevidsthed. Der tages hensyn til mulighederne for at fremme strukturtilpasninger. Ved fastsættelsen af apotekernes distributionsavance skal der ses på den samlede ressourceanvendelse i sektoren.

Der findes ikke grundlag for opretholdelse af en apotekerfond, hvis indtægter og udgifter bevilges på finanslovene, og for hvis virksomhed der i øvrigt gælder samme regler som for statens. Apotekerfonden foreslås afskaffet som »kasevirksomhed«.

Det statslige tilskud, jfr. nedenfor under punkt 4, til apotekssektoren bringes til ophør. Systemets driftsomkostninger skal dækkes over medicinpriserne.

Ad 3. Lovforslaget indeholder bestemmelser, som tilgodeser behovet for en mere samlet vurdering af lægemiddeldistributionen i større geografiske områder, bl. a. derved at lægemiddeldistributionen fra apoteker og sygehusapoteker ses under ét. En øget smidighed søges opnået ved at åbne mulighed for i særlige tilfælde at opslå tidsbegrænsede bevillinger og at ændre apoteksfilialers og -udsalgs tilknytningsforhold.

Apoteksenhedernes status, størrelse, indretning, bemanning og varesortiment skal i større grad kunne tilpasses lokale behov og forhold.«

Om baggrunden for det fremsatte lovforslag hedder det i den skriftlige fremsættelse bl. a.:

»Indtil lægemiddelovens ikrafttræden den 1. januar 1976 omhandlede apotekerloven af 1954 såvel de materielle regler om lægemidler, dvs. reglerne om lægemidlers godkendelse, kontrol og markedsføring, som de strukturelle regler om lægemiddeldistributionen gennem apoteker m.v. Med lægemiddeloven blev de materielle regler om lægemidler udskilt til særskilt lovgivning, og der gennemførtes en ligestilling mellem lægemidler fremstillet af medicinindustrien og de apoteksfremstillede lægemidler i relation til registrering og kontrol. Ved vedtagelsen af lægemiddeloven forudsattes, at spørgsmål om fastlæggelse af rammer for apoteksproduktionen og om registreringsretten til de apoteksfremstillede lægemidler skulle afklares ved en ny apotekerlov. Den videre udvikling i retning af større centralisering af lægemiddelfremstillingen på enkelte apoteker, der i nogen grad går ud over gældende lovs forudsætninger, har yderligere accentueret behovet for en afklaring af de nævnte spørgsmål.

En række forskellige offentlige undersøgelser og redegørelser inden for apoteksområdet har endvidere påvist svagheder og uklarheder ved det nu snart 30 år gamle lovgrundlag.